Αυτό τον καβαλάρη ήταν ο Αη Γιώργης εφτά εβγαλε τ' αλογάρι η δεν εδιν-
νε τρό τρό, δε νά φάει ανθρωπο νά δώσει τρό, δόλο εβγαλε αίμα.

Το τραγούδι τ' Αη Γιωργη.

Αχ Αη Γιώργη αφεντη μου, αγέρα καβαλάρη
σόν τόπο μας βγαίνει θερό, πάει αρνί η βρέβη.
Μά μερό δεν τ' δίνανε ανθρώπο νά δεματίσει
τρό γρουμό δεν ένανε [illegible] νά δρεπίσει.
Ας ρίξανε τ' μαντά [illegible] δε νά σεμ;
[illegible]
σόν δεν εχ' ο κύρης τους [illegible]
Σαν πάνωσε ο καλός αλόγου τ' γόρο χέρι εβάλε
όγο τ' καλίγειό με σάρτα το η τ' σαντί με αρνάδα.
Γιά σαρ' τε τ' σαντάκι μου σταχάτε σά νόμη
η σαντεβοά θερό ίγγρο νά εφεντίσει.
Ενά δρόμο δεν πήγανε τ' αγέρα καβαλάρη
Σκάσαν, πλάσαν νά μαρμηνά σ' γόνατο σ' εκάνε
η όλαν ανέβη το θερό ίμεια νά φανάξει
ο Ψόμαστε χές ζενάιμ μου νά νά σαρηγορήσει
όλαν δ' ανέβη το θερό δε μ' άφησε η δ' αγγή.
Λιανέν η γης μανταβολά η τ' καβαλάρια σέρτου
ο δίσκου νά δώ ζενάιμου, όπου νά τ' πολέσου

Μὲ σαρκόμου, τὶ ἔχεις τοῦτο σὲ χαλάσου »
Χρυσὸ κονδάρι ἔσυρε ἡ τοῦ χαμὸ τὸν σύρε
χρυσὴ κορδέλα ἔβγαλε ἡ τὸ μεχιὰ τοῦ δέσε
Τὰ δύο χαρὰ σοῦ γίνεται σοῦ γῆς τοῦ σκορπίσου
Πὸ τὸ νὰ βῆς βοήθειν μου σὺ χάνε τὸ ὄνομα σου
Θὲ νὰ χαρίσω ὁ κύριος μου χαρίσματα δικά σου
Γιωργὴ σταυλιώτη με χάγαν ἀπὸ τὴν Καπαδοκία
Νὰ εἶσαι τὸν σαλέρα σου νὰ πᾶς τοῦ ἐκκλησία
ἡ μέσ τοῦ μέσ τοῦ ἐκκλησιὰ νὰ πᾶς ὀρθὸν κονδάρι
νὰ βαγραφεῖς τοῦ σὺ Γιώργο μὲ τὸ χρυσὸ κονδάρι
ἡ μὲ τὸ βαλαγόλιζαμα νὰ κονδαρεῖς τὸ χάδι
γ' ἀνάβει τοῦ κα[illegible] κάθε ὀρνὶ ἡ βρύσι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ